

תת"ע (עכו) 7174-09-23 - אסמאעיל חאלד נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 7174-09-23 - אסמאעיל חאלד נ' מדינת ישראלשלום עכו

תת"ע (עכו) 7174-09-23

אסמאעיל חאלד

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[07.10.2024]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

7811-08-22

בפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ);

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש ניתן ביום 11.09.2024 (להלן: "פסק הדין");

הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 26.09.2024.

המסגרת הנורמטיבית לדין בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף 130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדין;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003)(להלן: "עניין איטליא"); ע"פ

1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (ניתן ביום 6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

לאחר שעניינתי בנימוקי הבקשה ותגובת המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לביטול פסק הדין להידחות.

המבקש טען כי מעולם לא קיבל זימון לדין וכי גילה אודות פסק הדין אשר ניתן בהעדרו רק לאחר בירור במשטרה,

יחד עם זאת, בתיק קיים אישור מסירה ממנו עולה כי ההזמנה לדין נמסרה "לידי הנמען הרשום" - דהיינו המבקש.

בהערת אגב יצוין כי החתימה המופיעה על גבי ההזמנה לדין זהה לחתימה המופיעה על גבי אישור המסירה של פסק הדין.

לאור האמור, משקיימת בתיק הזמנה כדיון, ובהעדר ראיה ראשונית כלשהי המפריכה את חזקת התקינות המינהלית,

הרי שלא ניתן לקבוע כי הייתה סיבה מוצדקת אשר מנעה מהמבקש להתייצב לדין אשר נקבע בענייני, ואין למבקש

אלא להלין על עצמו.

בעניין זה אפנה לעפ"ת 25991-10-22 איזגיאייב נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 15.12.2022) שם נקבע כי:

"אם נקבל באופן אוטומטי כל טענה בעלמא כי "לא קיבלתי את הזימון" או כי "אם הייתי מקבל את הזימון הייתי

מתייצב לדין", מבלי לתמוך טענה מעין זו בראיות או בהסברים מניחים את הדעת, נימצא חוטאים לרציונל שמאחורי

הסעיף האמור, על כל המשתמע מכך."

באשר לעילת עיוות הדין, הרי שגם עילה זו אינה מתקיימת בעניינינו. גם אם המבקש החזיק במסמך לפיו הליקויים

תוקנו על ידי מוסך מורשה, אין די בכך. מקום שניתנה הודעת איסור שימוש ברכב עקב הליקויים, הרי שעל המבקש

היה להעביר את הרכב בדיקה במכון רישוי לצורך קבלת אישור בדבר תקינותו. ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ'

סאלם (ניתן ביום 25.03.2018) נקבע זה מכבר כי בעל דין הטוען לקיומה של עילת עיוות דין, נדרש לבסס את טענתו

ולפרט טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה.

המבקש כאמור, לא הציג ראיות או טענות שיש בהן כדי לרדת לשורש העניין וללמד על בדבר קיומו של פוטנציאל של

ממש לשינוי התוצאה, ומשכך לא ניתן לקבוע כי קיים חשש לעיוות דין.

לאור כל האמור, הבקשה נדחת.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ה' תשרי תשפ"ה, 07 אוקטובר 2024, בהעדר הצדדים.